

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Перник, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР В. БОСНЕШКИ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР В. БОСНЕШКИ Гражданско дело № 20211700100101 по описа за 2021 година

Предявен е иск от Д. С. Д. срещу ЗАД „Алианц България“ АД за осъждане на последното да му заплати сумата от 14 300 евро, представляваща главница по застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че за времето от 20:00 часа на 14.07.2020 г. до 12:30 часа на 15.07.2020 г. в гр. ***, ж.к. „***“, пред блок ***, неизвестен извършител противозаконно е отнел собственият на ищеца лек автомобил марка „Волво“, модел „С 60“, рег. № ***, рама № ***. Твърди, че за противозаконно отнетият лек автомобил бил застрахован при ответника по сключена автомобилна застраховка „Каско на МПС“, по застрахователна полица № ***, с клауза „Пълно каско“, срок на действие от 00:00 часа на 20.07.2019 г. до 24:00 часа на 19.07.2020 г., оценен за застрахователна сума в размер на 14300 евро. Сочи, че на датата на сключване на договора, бил заплатил в брой дължимата първа вноска от застрахователната премия в размер на 244,48 евро, направен бил оглед на МПС, като договорът е влязъл в сила и е породил своето действие.

Поддържа, че незабавно след узнаване за извършеното престъпление на 15.07.2020г. ищецът е уведомил органите на полицията, както и ответника, представил пред последния уведомление за щета по застраховка „Каско“ на МПС, както и всички останали документи във връзка с настъпилото застрахователно събитие, а по-късно представил и постановление от 11.09.2020 г. от СРП за образуване на досъдебно производство № 1262/2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 26072/2020 г. по описа на СРП, за това че на 15.07.2020г. било

образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за противозаконно отнемане на застрахования автомобил, но въпреки това, на 09.02.2021 г. получил писмо от ЗАД „Алианц България“, с което го уведомили, че отказват изплащане на застрахователно обезщетение по щетата за кражба на автомобила.

Твърди още, че към датата на предявяване на иска, ответникът не му е заплатил застрахователно обезщетение за настъпилото застрахователно събитие. Ищецът е направил искане спорът да се разгледа по реда на Глава XXII от ГПК, като счита, че са налице изискванията на чл.365 от ГПК. Към исковата молба са представени писмени доказателства, които са приети и приложени по делото.

В законоустановения срок е постъпил отговор от ответника ЗАД „Алианц България“, с който искът е оспорен по основание и размер. В отговора се възразява, че твърдяното събитие не е настъпило по начина, описан в исковата молба, като се твърди, че не са налице предпоставките за изплащане на застрахователно обезщетение по общите и Специални условия, неразделна част към застрахователния договор. В отговора се поддържа липса на доказателства по т.88.4.1 от общите условия и т.5 и т.8 от Специалните условия, които били неразделна част от застрахователния договор по имуществена застраховка „Каско“ и в този смисъл твърди, че ищецът не е изпълнил задълженията си по договора, което било довело до отказ за изплащане на застрахователно обезщетение. Твърди, че съгласно КЗ застрахованият бил длъжен да не извършва действия, с които увеличава поетия от застрахователя риск и да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, което ищецът не бил изпълнил. В отговора оспорва техническата изправност на застрахования автомобил, като твърди, че ищецът не е изпълнил задължението си да представи валиден годишен технически преглед, който бил изтекъл на 09.07.2020 г. Сочи, че тези обстоятелства представлявали неспазване на установените технически и технологични норми за експлоатация и било значително с оглед интереса на застрахователя, тъй като пречатвало преценката за техническата му изправност и възможността за оценка на действителната стойност на МПС, към датата на събитието. В отговора е оспорен и иска по размер, който ответникът счита за завишен и неотговарящ на действителната стойност на вредите, към датата на настъпване на твърдяното застрахователно събитие. Оспорена е и претенцията за законна лихва. По изложеното в отговора на исковата молба, ответника моли съда да постанови решение, с което искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, а в случай, че иска се приеме за основателен, моли същият да бъде намален, като се отчете действителната стойност на МПС към датата на събитието, като им се присъдят и направените по делото разноски, включително и адвокатско възнаграждение.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Пернишкият окръжен съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените искове са допустими и следва да се произнесе по същество.

Относно искането на ищеца предявеният иск да се разгледа по реда на Глава XXII от ГПК, настоящият състав счита същото за неоснователно, тъй като ищецът е физическо лице, застрахован по застраховка „Каско“ и като страна по договор за услуга се явява потребител по смисъла на § 13, т.1 от ДР на ЗЗП. В този смисъл са мотивите към т.6 от Тълкувателно решение № 1/2014 от 23.12.2015 г. по тълк.д. № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС. Съгласно разпоредбата на чл.113 от ГПК, исковите на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния, като образуваните дела се разглеждат като граждански по реда на общия исков процес.

В съдебно заседание ищецът е заявил, че не поддържа иска за главница за сумата от 1430,00 евро, но е заявил, че не се отказва от иска, нито го оттегля в тази негова част. Поради това и съдът намира, че следва да се произнесе с изричен диспозитив по целия размер на иска.

По основателността:

Не се спори, а и от представените по делото доказателства съдът намира за безспорни между страните на следните факти:

Ищецът Д.Д. е собственик на лек автомобил марка „Волво“, модел „С 60“, с рег. № ***, рама ***, което се установява от представените заверени копия на свидетелство за регистрация част I и II.

Между Д.Д., в качеството му на застрахован, и ЗАД „Алианц България“, в качеството му на застраховател, е налице валидно облигационно правоотношение, възникнало въз основа на сключен застрахователен договор по застраховка „Каско на МПС“ с клауза „Пълно каско“, застрахователна полица № ***, със срок на действие от 00:00 часа на 20.07.2019 г. до 24:00 часа на 19.07.2020 г. Застрахователната стойност на автомобила е определена в размер на 14 300 евро. Този факт е приет за безспорен по делото с Определение № 341 от 27.04.2021г. Въз основа на този договор, застрахователят е поел задължение да изплати застрахователно обезщетение на застрахования при настъпване на покрит застрахователен риск, а застрахованият от своя страна е длъжен да заплати застрахователна премия, както и да пази застрахованото имущество. Като покрит риск по договора в т.7.1.5 от Общите условия и т. 6 от Специалните условия изрично е включен рискът „Кражба на цяло МПС“.

През периода от 20,00 часа на 14.07.2020 г. до 12,30 часа на 15.07.2020г. в гр.***, ж.к. „****“ пред бл.***, е отнет автомобилът на ищеца от неизвестно лице. Ищецът е установил липсата на автомобила около обяд на 15.07.2020 г., като незабавно е уведомил органите на 06 РУ при СДВР, като е образувано ДП № 1262/2020 г., а в следствие – пр.пр. № 26072/20 г. по описа на Софийска районна прокуратура за извършено престъпление по чл.346, ал.1 НК. Наказателното производство е спряно, а досъдебното производство е изпратено на 06 РУ при СДВР за продължаване на разследването. Тези обстоятелства са обективирани в Постановление от 11.09.2020г. на Софийска районна прокуратура и в Удостоверение от

22.01.2021 г. на 06 РУ при СДВР.

Ищецът е уведомил застрахователя за настъпилото застрахователно събитие на 17.07.2020 г., което се установява от представената и приета по делото преписка, по заведената щета № *** в ответното дружество. Видно от съдържанието на преписката, Д. е попълнил въпросник, предоставен му от управление „Ликвидация на щети“ към ЗАД „Алианц България“, в който е изложил обстоятелствата, при които е настъпило събитието, отговорил е на поставени въпроси и е предал намиращите се у него два броя ключове от процесния автомобил. С писмо с изх. № 2-101-4101-241 от 28.07.2020 г. ответното дружество е изисвало от ищеца Д. да представи допълнително изброени документи, като същият ги е представил.

С писмо с изх. № 2-101-4101-1708 от 09.02.2021 г. ЗАД „Алианц България“ е уведомило Д., че отказва да изплати обезщетение по заведената от него щета. В мотивите си, дружеството посочва, че Д. не е спазил свое договорно задължение да уведоми застрахователя своевременно, а именно в рамките на 25 часа от настъпване на застрахователното събитие.

В хода на производството по делото са изслушани и приети съдебно-автотехнически експертизи, които са отговорили на поставените въпроси от страните.

Видно от заключението по съдебна автотехническа експертиза (САТЕ), изготвена от вещото лице Е.З., въз основа на резултатите от извършените проучвания, експертът е определил средна пазарна стойност на процесния автомобил към м.Юли 2020 г. в размер на 16 200,00 лв. Във връзка с поставеният втори въпрос относно това, дали представените пред застрахователя два броя заключващи устройства (ключове) са от процесния автомобил, вещото лице е извършило консултация с оторизиран представител на марката автомобили „Волво“. Експертът е установил, че двата персонални комуникатора (ключовете) са именно от л.а. марка „Волво“, модел „С 60“, с рама ***. Заключението на експертът е оспорено от процесуални представител на ищеца, като е поискано допускането на повторна САТЕ, която да бъде съобразена с точната дата на застрахователното събитие.

В изготвената повторна САТЕ, вещото лице В.Д., е посочило, че средната пазарна стойност на л.а. марка „Волво“, модел „С 60“, е в размер на 22 528,00 лв., като е уточнило, че към момента на изготвяне на заключението, не са били налични оферти за автомобили, идентични с процесния, поради което като аналог са използвани оферти за автомобили с друга година на производство и различно оборудване. Именно поради това, процесуалният представител на ответното дружество е оспорил заключението и по негово искане е допуснато изслушването на допълнителна САТЕ.

От заключението по допълнителната САТЕ, изготвена от вещото лице В.Д., се установява, че към датата на застрахователното събитие процесният автомобил е бил на 9 години, 11 месеца и 25 дни след пускането му в експлоатация. Експертът е установил, че с оглед стойността на лекия автомобил към датата на първата регистрация и обичайното годишно овехтяване на автомобила, то средната му пазарна стойност към датата на

настъпване на застрахователното събитие възлиза на 19 844,00 лв.

Съдът намира, че следва да кредитира оценката дадена именно по допълнителната САТЕ, изготвена от вещото лице В.Д. доколкото същата е направена към момента на настъпване на застрахователното събитие, като вещото лице се е съобразило с възраженията на страните при ползваните аналози.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.343, ал.1 от КЗ, с договора за застраховка застрахователят се задължава да поеме определен риск срещу плащане на премия и при настъпване на застрахователно събитие да заплати застрахователно обезщетение или сума. Съдебната практика приема, че задължението на застрахователя да изплати дължимото застрахователно обезщетение възниква само и доколкото застрахованото имущество е унищожено или повредено от настъпване на застрахователното събитие.

От гореизложената фактическа обстановка съдът намира за безспорно установено, че за периода от 20,00 часа на 14.07.2020 г. до 12,30 часа на 15.07.2020г. в гр.***, ж.к. „****“ пред бл.***, процесният автомобил „Волво“, модел „С 60“, с рег. № ***, собственост на ищеца, е отнет от неизвестно лице. Между страните е безспорно още, че към този момент е съществувала валидна облигационна връзка помежду им въз основа на сключен договор за застраховка „Каско на МПС“, обективизирана в застрахователна полица № ***, със срок на действие от 00:00 часа на 20.07.2019г. до 24:00 часа на 19.07.2020 г. Установено е, че към датата на подаване на исковата молба – 23.02.2021г. не е установено местонахождението на процесния автомобил, нито извършителят на деянието. Поради това и съдът намира, че в резултат на кражбата са причинени имуществени вреди на ищеца.

Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице всички елементи от фактическия състав на чл.405 КЗ, поради което и искът е доказан по основание.

Съдът намира за неоснователни следните възражения на ответника:

1.Основното възражение на ответното дружество, обективизирано както в писмо с изх.№ 2-101-4101-1708 от 09.02.2021г., така и в отговора на исковата молба е, че застрахованият Д.Д. не е изпълнил свое договорно задължение, като не е уведомил своевременно застрахователя за настъпилото застрахователно събитие в уговорения срок до 25 часа от настъпването му. Поради това, ответното дружество счита, че следва да бъде освободено от задължението да заплати застрахователно обезщетение. Възражението е неоснователно. Действително, в т. 5 от Специалните условия и в т. 88.4.1 от Общите условия към застрахователният договор, е уговорено, че в случай на кражба на цяло ППС, застрахованият е длъжен да уведоми застрахователя в срок до 25 часа от настъпване или узнаване на събитието. Тази уговорка е съобразена и с разпоредбата на чл.403, ал.2 от КЗ. Освен това, застрахованият следва да представи и предаде всички комплекти устройства за достъпи стартиране на двигателя, както и двете части на свидетелството за регистрация на ППС в оригинал.

В настоящия случай е налице началният елемент на фактическия състав на чл. 408, ал. 1, т. 3 - застрахованият формално не е изпълнил своевременно (следователно не е изпълнил) свои договорни задължения, а именно да уведоми в посочения срок застрахователя за настъпилото събитие „кражба на цяло ППС“.

В тежест на ответника обаче е да установи при условията на пълно и главно доказване и останалите елементи от фактическия състав на възражението. В случая, застрахователят не е представил доказателства, че закъснялото изпълнение на задължението е довело до настъпване на застрахователното събитие или до невъзможност отнетото застраховано моторно превозно средство да бъде възстановено. От друга страна, застрахованият Д. е изпълнил останалите вменени му договорни задължения като е предал и двете устройства за достъп и стартиране на двигателя, както и двете части на свидетелството за регистрация на автомобила. Макар ищецът да е уведомил несвоевременно ответното дружество, то същият е уведомил незабавно органите на Об РУ на СДВР, които са предприели незабавни действия по установяване местонахождението на автомобила и извършителя на деянието. Само по себе си уведомяването на застрахователя след уговорения срок не води до увеличение на риска от настъпването на застрахователното събитие, нито с това се препятстват издирвателните мероприятия на разследващите органи. След преценка на фактите по делото, съдът намира, че неизпълнението на поетото договорно задължение от ищеца не е значително с оглед интереса на застрахователя, и макар да е било предвидено в закона, и в застрахователния договор, не е довело до възникване на застрахователното събитие. Поради това не е налице основание за освобождаване от отговорност на застрахователя за изплащане на застрахователното обезщетение.

2. Неоснователно е и алтернативно възражение за намаляване размера на обезщетението при евентуална основателност на иска.

В практиката на ВКС по чл. 207 КЗ (отм.), аналогичен на чл. 408 от сега действащия КЗ (решение № 79/29.06.2012 г. по търг. дело № 802/2011 г. на ВКС, II т. о.) се приема, че за упражняване потестативното право на застрахователя за намаляване на застрахователното обезщетение, в случай на предписано от застрахователя определено поведение, не е необходимо обективно установяване на причинна връзка между неизпълнението на конкретното задължение и настъпването на конкретното застрахователното събитие, но подлежи на преценка вида на съответното неизпълнение спрямо вида на застрахователното събитие. Неизпълнението ще е санкционируемо само за задължение, което е от естество да способства настъпването на застрахования риск и/или да повлияе върху размера на вредите. Както бе изложено по-горе, в настоящият случай неизпълнението на договорното задължение от страна на застрахования не е от такова естество, следователно не са налице законовите предпоставки и за намаляване отговорността на застрахователя.

3. Съдът намира за неоснователно наведеното от ответното дружество възражение, че застрахователното събитие не е настъпило по описания в исковата молба механизъм. С оглед разпределената доказателствена тежест и в подкрепа на твърденията си, ищецът е ангажирал доказателства относно обстоятелствата, при които е настъпило застрахователното

събитие, като е представил Постановление от 11.09.2020 г. на Софийска районна прокуратура и Удостоверение от 22.01.2021 г. на 06 РУ при СДВР. По своята същност тези документи представляват официални свидетелстващи такива по смисъла на чл.179 от ГПК.

Официалните документи материализират волеизявление на длъжностно лице, направено в това му качество и при изпълнение на функциите му като такова, при спазване на определен ред и процедура по издаването, както и при зачитане компетентността на издателя му и предвидената в закона форма. Законът, в чл. 179 ГПК, предоставя на официалните свидетелстващи документи материалната доказателствена сила, свързана със съдържанието на документа, т.е. спрямо вписаните в тях факти и обстоятелства. Според това правило, съдът е длъжен да приеме за доказани тези изявления или действия, които са направени от или пред длъжностно лице и са удостоверени в официален документ. (в този смисъл на Определение № 443 от 17.05.2018 г. по гр. д. № 905 / 2018 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение; Решение № 168 от 20.01.2017 г. по гр. д. № 823 / 2016 г. на Върховен касационен съд, 1-во гр. отделение; и др.). С оглед гореизложеното, съдът счита за неоснователно възражението на ответника, че застрахователното събитие не е настъпило по начина, описан в исковата молба. В допълнение, при преценяване основателността на иска, съдът е длъжен да изследва дали е настъпило застрахователно събитие и дали същото представлява „покрит риск“ по смисъла на сключения застрахователен договор. В случая липсата на автомобила е установена по безспорен начин, поради което е налице настъпило застрахователно събитие „Кражба на МПС“, което е покрит риск по силата на сключения застрахователен договор. Относно обстоятелствата, при които това се е случило, е налице досъдебно производство, чиито предмет е именно изясняването им и откриването на извършителя на деянието, а настоящият съд следва да се съобрази с установеното в Постановление от 11.09.2020г. на Софийска районна прокуратура и в Удостоверение от 22.01.2021г. на 06 РУ при СДВР, доколкото същите са неоспорени от страните.

4.Съдът не споделя и становището на ответното дружество, че поради липса на доказателства за преминат технически преглед на процесното МПС, застрахователят имал право да откаже плащане на застрахователно обезщетение. Ответникът не посочва конкретна норма от ОУ, която да задължава застрахованото лице да представи документ за извършен технически преглед на моторното превозно средство или в случай, че МПС не е преминало технически преглед, то застрахователят да има право да възрази и да не изплати застрахователно обезщетение. Съдът служебно също не установи наличието на такава уговорка. Безспорно към момента на сключване на застрахователният договор, техническата изправност на автомобила е била установена и в уверение на това е издадено Удостоверение за техническа изправност с валидност от 09.07.2019 г. до 09.07.2020 г. и знак за преминат периодичен преглед № ***. С писмо с изх.№ 2-101-4101-241/28.07.2020 г. ответното дружество е изискало пакет документи от застрахованото лице, но в същите не фигурира искане за представяне на удостоверение за техническа изправност на автомобила, актуално към датата на застрахователното събитие. Поради това, съдът счита, че възражението на ответното дружество, че процесното МПС не е било технически изправно към датата на събитието, на първо място е недоказано, а на второ – не би довело до освобождаване от

отговорност застрахователя. Доколкото кражбата на автомобила не е пряко свързана с техническото му състояние, то не следва да се приеме, че неизпълнението на задължението за преминаване на технически преглед е в пряка причинна връзка с настъпилото събитие. Тази връзка следва да бъде установена от застрахователя по пътя на пълното и главно доказване, каквото настоящият състав на съда намира, че ответникът не може да проведе. Само неизпълнението на задължение, което по своето естество би могло да обуслови като закономерна своя последица настъпването на застрахователното събитие, респ. увеличаване на размера или разширяване обхвата на вредите, или се явява препятстващо доказването им, може да обоснове отказ за плащане на застрахователното обезщетение./решение №15/12.04.2012г. по т.д. № 454/2011г. на ВКС, ТК, второ т.о.; решение № 185 от 05.03.2014г. по т.д. № 350/2012г. на ВКС, ТК, първо т.о. и др./. В този смисъл обстоятелството, че към момента на настъпване на застрахователното събитие застрахованото превозно средство не е имало валиден талон за извършен годишен технически преглед, не може да обоснове отказ за плащане на застрахователно обезщетение.

Относно размера на обезщетението:

По въпроса за начина на определяне на дължимото обезщетение за имуществени вреди, включително и при пълно погиване на застрахованото имущество, е налице задължителна за съдилищата практика на ВКС, постановена по реда на чл.290 от ГПК: решение №37 от 23.04.2009г. по т.д. №№667/2008г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г. на ВКС ТК, I т.о., решение №22 от 26.02.2015г. по т.д. №463/2014г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № *** от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 235 от 27.12.2013г. по т. д. №1586/2013г. на ВКС, ТК, II т.о. и други. В тях се приема, че застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума. Обезщетението по договор за имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Не е налице основание за различно разрешение в хипотезата на настъпване на застрахователно събитие „кражба на МПС”. Трайната съдебна практика приема, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Следователно независимо, че застрахователната сума по договора за имуществено застраховане следва да бъде равна на действителната стойност на имуществото към момента на сключване на договора, тази сума съставлява една максимална горна граница на дължимото обезщетение за срока на действие на договора, но не винаги подлежи на изплащане в пълен размер. При настъпване на застрахователно събитие в срока на договора е необходимо да бъде установен размерът на вредата към деня на настъпване на събитието, като при погиване или кражба на МПС този размер е равен на действителната му стойност - стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. Доказването на размера на вредата е в тежест на

застрахования.

С оглед гореизложеното и приетите по делото експертизи, следва да се приеме, че действително претърпените вреди от застрахованото лице в резултат на настъпилото застрахователно събитие са в размер на 19 844,00 лв., както е установило вещото лице В.Д. в приетата допълнителна САТЕ. Тази сума отразява средната пазарна стойност на процесния лек автомобил, изчислена към датата на застрахователното събитие 15.07.2020г., като са взети предвид възраженията на страните.

В сключеният застрахователен договор, застрахователната сума на застрахованото имущество, е посочена в „евро“ съгласно уговорената „валутна клауза“, поради което и цената на настоящия иск също е предявена в същата валута. С оглед разрешението, дадено в ТР № 4/2014 г. по т.д.№4/2014 г. на ОСГТК, съдът следва да постанови решението си като определи размера на дължимото обезщетение в същата валута, с която е предявен искът. При съобразяване на обратния фиксиран курс на лева към еврото на БНБ от 0,511292 съдът намира, че размерът на претърпените вреди от застрахованото лице са в размер на 10 146,08 евро, за която сума и искът следва да бъде уважен.

Ищецът е предявил и иск за заплащане на законна лихва върху размера на определеното обезщетение считано от датата на депозиране на исковата молба – 23.02.2021г. Искът е основателен и следва да бъде уважен, доколкото същият е акцесорен спрямо главния.

По разноските:

И двете страни искат присъждане на направените по делото разноски.

Ищецът е доказал разноски в размер на 3594,00лв. за държавна такса, адвокатско възнаграждение и експертизи. На основание чл.78, ал. 1 от ГПК ответното дружество следва да заплати на ищеца сумата от 2549,99 лева, представляваща направени по делото разноски, съразмерно с уважената част от иска.

Ответникът е доказал разноски в общ размер на 3680,43лв. за такси, адвокатско възнаграждение и експертизи. На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответното дружество сумата от 1069,10 лева, представляваща направени по делото разноски, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Доколкото разноските са направени в левове, то по аргумент от ТР №4/2014г. на ОСГТК същите следва да бъдат присъдени в левове.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“, с ЕИК:040638060 и седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Княз Александър Дондуков“, № 59, да заплати на Д. С. Д., с ЕГН:***** и адрес: ***, на основание чл. 405, ал. 1 от КЗ, сумата от 10 146,08 евро, представляваща застрахователно обезщетение по щета № ***, образувана за настъпило

застрахователно събитие "кражба" на л.а. марка "Волво", модел „С 60“, ДК № ***, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба - 23.02.2021г. до окончателното плащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния му предявен размер от 14 300 евро.

ОСЪЖДА ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“, ЕИК:040638060, със седалище и адрес на управление:гр.София, бул. „Княз Александър Дондуков“, № 59, да заплати на Д. С. Д., ЕГН:*****, с адрес ***, сумата от 2549,99 лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА Д. С. Д., ЕГН: ***** и адрес: ***, да заплати на ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“, ЕИК: 040638060, със седалище и адрес на управление:гр.София, бул. „Княз Александър Дондуков“ № 59 сумата от 1069,10 лева, представляваща направени по делото разноси, съразмерно с отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____